

Kingdom of the Netherlands

ПРОТОКОЛ ЗА

**ДОБРО ПОСТУПАЊЕ ЈАВНИХ
ТУЖИЛАЦА И ТУЖИТЕЉКИ У
СЛУЧАЈЕВИМА ЗЛОЧИНА ИЗ
МРЖЊЕ МОТИВИСАНИХ
ХОМОФОБИЈОМ И ТРАНСФОБИЈОМ**

МИЛАН АНТОНИЈЕВИЋ

БОЈАН ЛАЗИЋ

**ОВА ПУБЛИКАЦИЈА НАСТАЛА ЈЕ УЗ ПОДРШКУ
ХОЛАНДСКОГ МИНИСТАРСТВА СПОЉНИХ ПОСЛОВА
У ОКВИРУ ПРОГРАМА ЗА ЉУДСКА ПРАВА.**

ПРОТОКОЛ ЗА ДОБРО ПОСТУПАЊЕ ЈАВНИХ ТУЖИЛАЦА И ТУЖИТЕЉКИ У СЛУЧАЈЕВИМА ЗЛОЧИНА ИЗ МРЖЊЕ МОТИВИСАНИХ ХОМОФОБИЈОМ И ТРАНСФОБИЈОМ

ИЗДАВАЧ

Удружење Да се зна!
Радослава Грујића 3,
11000 Београд

ЗА ИЗДАВАЧА

Матија Стефановић

АУТОРИ

Милан Антонијевић
Бојан Лазић

ЛЕКТУРА

Матија Стефановић

ШТАМПА

Формат принт

ТИРАЖ

300

БЕОГРАД, 2024

САДРЖАЈ

- 3** УВОД
- 7** ЛГБТ- АКРОНИМ
- 9** ЗЛОЧИН ИЗ МРЖЊЕ
- 11** ЧЛАН 54А
- 19** ОБАВЕЗЕ ТУЖИЛАШТАВА ДА ВОДЕ РЕГИСТАР
ЗЛОЧИНА ИЗ МРЖЊЕ
- 21** СТАТИСТИКА

УВОД

Протокол за добро поступање јавних тужилаца у случајевима злочина из мржње мотивисаних хомофобијом и трансфобијом заснива се на обавезама које за Републику Србију проистичу из потписивања међународних докумената, као што су: Међународна конвенција о укидању свих облика расне дискриминације, Конвенција за заштиту људских права и основних слобода Савета Европе и др.

Протокол се темељи и на обавезама Републике Србије које произилазе из Преговарачког оквира Републике Србије за Поглавље 23: „Правосуђе и основна права“, прецизније за успостављање евиденције резултата у случајевима дискриминације и злочина из мржње, и у складу је са циљевима, као и мерама из других стратешких докумената који обавезују државне органе, па и тужилаштво. То се пре свега односи на обавезу обезбеђења система праћења и вођење статистичких показатеља о кривичним делима дискриминације и кривичним делима у вези са злочинима из мржње.

На крају и најзначајније, измене Кривичног законика из 2012. и образложење закона обавезују тужилаштво да директно примењује нови члан и тиме допринесе општој превенцији злочина из мржње, који је препознат као појава против које се наше друштво мора борити.

Протокол који се налази пред вама има за циљ да пружи јасан пут ка правилној примени института „злочина из мржње“, као и да понуди што више практичних савета и примера тужиоцима за њихово поступање, стављајући акценат на случајеве злочина из мржње мотивисаних хомофобијом и трансфобијом.

Свесни да је практично знање, нарочито процесно правно, више на страни тужилаца него на ауторима овог протокола, водићемо вас кроз све нијансе које могу одлучити да ли ће тужилаштво проценити да је по среди злочин из мржње или не, као и да олакшамо утврђивање свих околности како би се „злочин из мржње“ више уврежио у судску праксу, а самим тим и сузбио у нашем друштву.

Публикације које су већ израђене, а пре свега Смернице за кривично гоњење злочина из мржње (у даљем тексту: Смернице), које је израдио један од аутора овог протокола заједно са заменицама републичког јавног тужиоца, Тамаром Мирковић и др

Јасмином Киурски, и Јеленом Јокановић, саветницом у Мисији ОЕБС–а у Србији, а које је издао ОЕБС, дају добар основ за упознавање са појмом и корацима, као и улогом јавног тужилаштва приликом процесуирања кривичних дела код којих се препознаје основ за примену ове обавезне отежавајуће околности.

Протокол за поступање, уз поменуте Смернице, чини довољну базу за даљи развој судске праксе и треба га управо тако и читати – паралелно са „Смерницама за кривично гоњење злочина из мржње“, које су „настале као резултат рада групе аутора и представљају покушај да се јавним тужиоцима укаже на појам и значај нормирања злочина из мржње, као и на најважнија питања која се тичу законске регулативе и дилеме у вези са применом ове одредбе закона“.

Неке од новина које су се појавиле у Србији након поменутих Смерница, као и проблеми или, како се модерно каже, „изазови“ из судске тј. тужилачке праксе обухваћени су у тексту, дајући нов и динамичан угао примени овог института, који се још увек развија у Србији.

У Протоколу се обраћамо директно и искључиво тужилаштву, а посредно и другим институцијама које су дужне да активно учествују у сузбијању злочина из мржње, од полиције до суда и Министарства правде, министарства које у својој надлежности има заштиту људских права¹ и независних институција, Заштитника грађана и Повереника за заштиту равноправности.

Главни циљ Протокола је да сензибилише јавне тужиоце и помогне им у поступку процесуирања учинилаца кривичних дела мотивисаних сексуалном оријентацијом или родним идентитетом жртве.

Неспорно је да сва тела у својим процедурама морају штитити права жртава² злочина из мржње, у складу са Међународним пактом о грађанским и политичким правима, као и Одлуком бр 9/2009 о сузбијању злочина из мржње, као и упутством Европске уније и другим међународним прописима.

¹ Како је протокол писан у предизборним недељама 2023. године, аутори нису прејудиицирали да ли ће и у новој Влади постојати Министарство за људска и мањинска права и друштвени дијалог или ће се Народна скупштина одлучити за неки други модел припајања овог портфеља неком од „јачих“ министарстава.

² Законик о кривичном поступку не познаје појам жртве у виктимолошком значењу, већ само даје значење израза оштећеног (чл. 2 тач. 11 ЗКП). Кривични законик такође не дефинише жртву у општим појмовима, али термин „жртва“, користи у више одредаба (чл. 54 КЗ, 72, 73, 77 ст. 4, 388 ст. 8).

Дефиниција жртве дата је у више међународних докумената, попут Декларације о основним принципима за жртве кривичних дела и злоупотребе моћи (Генерална скупштина, одлука 40/34 од 29. новембра 1985), Оквирне одлуке Савета Европске уније од 15. марта 2001. године, као и Директиве 2012/29/ЕУ Европског парламента и Савета од 25. октобра 2012. године о успостављању минималних стандарда права, подршке и заштите жртава кривичних дела.

Такође, Протокол се ослања и на обавезе Србије у процесу Европске интеграције, као додатни мотив да се и у области превенције и кажњавања злочина из мржње види напредак.

Тужиоци носе одређени степен одговорности за меру сузбијања злочина из мржње, уколико прате Поглавље 23 и мере из Акционог плана који Србија у овом тренутку спроводи.

Кроз недавно започету реформу правосуђа, након измене Устава, самим тим и реформу тужилаштва, даје се могућност даљег развијања адекватног односа тужилаштва према заштити људских права и постизања ефеката пуне равноправности којој се тежи. Стога су ефикасни и брзи поступци које тужилаштво води, нарочито у осетљивим случајевима који имају елемент заштите људских права, кључ ка испуњавању услова из Поглавља 23.

ЛГБТ+ АКРОНИМ

За боље разумевање протокола, у овом пасусу биће укратко објашњени појмови обухваћени акронимом ЛГБТ+ који се користи за описивање особа различитих сексуалних оријентација и родних идентитета.

ЛЕЗБЕЈКА

Жена коју привлаче друге жене у емотивном, физичком и романтичном смислу.

ГЕЈ

Мушкарац којег привлаче други мушкарци у емотивном, физичком и романтичном смислу.

БИСЕСУАЛНА ОСОБА

Особа коју привлаче особе истог и других родова у емотивном, физичком и романтичном смислу.

ТРАНСРОДНА ОСОБА

Особа чији се родни идентитет или родно изражавање разликују од пола који је тој особи приписан по рођењу.

ИНТЕРСЕКС ОСОБА

Особа рођена са репродуктивним органима, хромозомима, и/или полним карактеристикама које се не могу класификовати као искључиво женске или мушке. Избегавати анахрон термин "хермафродит".

АСЕСУАЛНА ОСОБА

Особа која не доживљава сексуалну привлачност. Особа може бити и аромантична, што значи да не доживљава романтичну привлачност.

КВИР

Кровни појам за све особе различите сексуалне оријентације од хетеросексуалне и/или различитог родног идентитета и изражавања од цисродног.

The background features abstract geometric shapes in shades of orange and yellow. A large, bright yellow triangle is positioned in the upper right corner, pointing downwards. To its left, there are two overlapping orange shapes: a larger, darker orange triangle pointing downwards and a smaller, lighter orange triangle pointing upwards, partially overlapping the larger one. The text 'ЗЛОЧИН ИЗ МРЖЊЕ' is centered in the lower half of the page.

ЗЛОЧИН ИЗ МРЖЊЕ

Коришћење термина „злочин из мржње“ постало је, током последњих година, уобичајено за означавање различитих понашања којима се манифестује нетрпељивост, нетолеранција и дискриминација. Реч је о глобалном феномену који на различите начине и у различитој мери погађа готово све државе савременог света, јер ниједно друштво није отпорно на последице предрасуда и нетрпељивости.

Злочин из мржње, у упоредној пракси и у међународним оквирима познат и као злочин мотивисан предрасудама, назив је за кривично дело којим учинилац напада жртву због њене стварне или претпостављене припадности одређеној, тачно дефинисаној, друштвеној групи и представља тешко кршење људских права.³

Злочин из мржње уведен је у кривично законодавство Републике Србије Законом о изменама и допунама Кривичног законика, у члану 54а, као посебна околност за одмеравање казне за кривично дело учињено из мржње.⁴

Прва судска одлука за кривично дело учињено из мржње донета је 17. 10. 2018. године (правноснажна 29. 10. 2018. године), због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, након израде Смерница за кривично гоњење злочина из мржње у Републици Србији 2018. године, у циљу препознавања и бољег разумевања проблема злочина из мржње, вођења ефикасне и делотворне истраге и кривичног гоњења учинилаца ове врсте кривичних дела, у складу са међународним стандардима.

Протокол додатно има за циљ и да поспеши пријављивање случајева злочина из мржње мотивисаних хомофобијом и трансфобијом, уз пуну заштиту надлежних институција и организација цивилног друштва.

³ Упореди: Смернице

⁴ „Службени гласник РС”, број 121 од 24. децембра 2012. године

ЧЛАН 54А

Члан 54а представља посебну околност за одмеравање казне за кривично дело учињено из мржње.

Ако је кривично дело учињено из мржње због припадности раси и вероисповести, националне или етничке припадности, пола, сексуалне оријентације или родног идентитета другог лица, ту околност суд ће ценити као отежавајућу околност, осим ако она није прописана као обележје кривичног дела.

Прво питање које постављамо је да ли се у овом члану виде неке недоречености или недоследности које могу отежати његову примену.

Тужилаштво је ту да омогући ефикасну и делотворну истрагу у откривању и кривичном гоњењу учинилаца кривичних дела, у складу са међународним стандардима.

Која су кривична дела обухваћена Чланом 54а

Злочин из мржње може бити било које кривично дело, док се посебно наглашавају она кривична дела у којима је мржња "прописана као обележје кривичног дела", али оно што га разликује од осталих кривичних дела је то што је извршилац мотивисан мржњом према групи којој оштећени припада или учинилац верује да оштећени припада тој групи.

Злочин из мржње треба разликовати од кривичних дела код којих је мржња битно обележје кривичног дела, као што су изазивање националне, расне и верске мржње и нетрпељивости из члана 317 Кривичног законика, насилничко понашање на спортској приредби или јавном скупу из члана 344а Кривичног законика и расна и друга дискриминација из члана 387 Кривичног законика. На нужност таквог разликовања нас упућује и сама формулација члана 54а која прописује примену овог члана у конкретном случају, само уколико

мржња не представља обележје кривичног дела.

Први корак је посебна пажња

Наиме, тужилаштво мора имати посебну пажњу, управо код кривичних дела где је мотив непознат, где наизглед нема мотива, код тзв. безразложних напада и сл. као и оних где су постојали пратећи знаци, пре, приликом или након извршења кривичног дела да је мотив за одабир жртве и извршење кривичног дела управо мржња према једној од наведених категорија из члана 54а. За случајеве злочина из мржње мотивисане хомофобијом или трансфобијом један од индикатора може бити хомофобични или трансфобични говор који је претходио или прати само извршење кривичног дела.

Припадност заштићеној групи

Припадност заштићеној групи из члана 54а у Србији није нужна, те се стога штити, како стварни, тако и претпостављени припадник или припадница једне од шест за сада заштићених категорија. За разлику од жртава других кривичних дела, жртве кривичних дела из мржње одабране су на основу тога шта оне представљају у очима нападача, а не због тога ко су оне заправо. Ово је нарочито важно за случајеве злочина из мржње због претпостављене сексуалне оријентације или родног идентитета.

Наиме, учинилац кривичног дела из мржње може претпоставити да се ради о припаднику или припадници ЛГБТ+ заједнице на основу његовог/њеног понашања или физичког изгледа, те извршити злочин из мржње иако се можда уопште и не ради о припаднику/припадници ЛГБТ+ заједнице.

Пример из праксе: У пицерији “Трг” у Македонској улици у Београду два лица су физички напала мушкарца јер је носио розе торбу за пса, те су због боје торбе нападачи претпоставили да је он геј.

Категорије које се штите

Члан 54а јасно ограничава заштићене групе, тј. наводи да се ова обавезна отежавајућа околност примењује када је напад мотивисан тиме што жртва припада или учинилац верује да припада другој:

1. раси
2. вероисповести
3. нацији или етницитету
4. полу
5. сексуалној оријентацији
6. родном идентитету

Члан 54а не оставља сумњу и не даје ни тужилаштву ни суду могућност да разматрају да ли је мржња као мотивација опциона или обавезна отежавајућа околност, већ јасно ставља обавезу да се мржња узме као обавезна отежавајућа околност, те нас упућује на посебну пажњу коју пре свега тужилаштво мора имати.

Кривична дела из мржње чине се пре свега према припадницима одређене друштвене групе, самим тим личност и индивидуалне карактеристике жртве су од секундарног значаја, због чега се злочини из мржње често називају „злочинима поруке“. Овим кривичним делима угрожавају се и повређују физичка лица и оштећују и уништавају материјална добра.

Злочин из мржње садржи стереотипна схватања учиниоца према друштвеној групи и корисно је током поступка сазнати ставове учиниоца према заштићеним групама. На пример, да ли је учинилац кривичног дела из мрже мотивисаног хомофобијом или трансфобијом припадник одређених група које су се раније изјашњавале и деловале хомофобично или трансфобично (ултрадесничарске групе, навијачке групе, скинхеди...). Припадност овим групама може бити индикатор да је учинилац кривично дело учинио из мржње.

Иако се у највећем броју случајева ради о групи којој учинилац не припада, то не мора бити увек случај, а припадност учиниоца управо тој групи не ослобађа га од одговорности.

Оптужница и злочин из мржње

Како смо већ утврдили Смерницама, на тужилаштву је да злочин из мржње идентификује, као и да у оптужницу стави све елементе које је утврдио и који указују да је стварна или претпостављена припадност одређеној заштићеној групи била мотив за извршење кривичног дела које се оптуженом ставља на терет.

Јавни тужиоци имају обавезу да прикупе и у оптужном акту предложе све доказе на основу којих се утврђује да је кривично дело учињено из мржње, док судови приликом одмеравања казне у оваквим случајевима, поред околности из члана 54 Кривичног законика, мржњу као побуду за извршење кривичног дела треба обавезно да цене као отежавајућу околност.

У оптужницу се јасно уноси и квалификација да је мржња била мотив за извршење кривичног дела. Од тужиоца се очекује да се у оптужници позива на члан 54а, што је и Смерницама потврђено као најјаснији и најтачнији начин примене овог члана Кривичног законика.⁵ Овакво уношење мотива доприноси и томе да се током поступка оптужени одреди према овом мотиву.

Кривична дела у вези са злочином из мржње

Опсег кривичних дела која се могу доводити у везу са злочином из мржње и чланом 54а није ограничен и на овом месту не бисмо стављали листу кривичних дела, уз напомену да се из праксе издвајају као најчешћи чланови 136 и 137, као и 316, али нас то не треба наводити да се злочин из мржње не може доводити у везу са другим кривичним делима, па и онима која штите имовину.

Посредни докази

Тужилаштво пуну пажњу мора поклонити обезбеђивању како непосредних, тако и посредних доказа који указују на мржњу ка одређеној заштићеној групи као мотивацију за извршење кривичног дела.

⁵ Према одлукама Европског суда за људска права, држава је дужна да предузме гоњење за кривично дело учињено из мржње и када мржња као побуда није елемент законског описа кривичног дела, у ситуацији када је законом прописано да мржња као побуда представља посебну отежавајућу околност, јер би другачије поступање могло представљати повреду члана 14 Конвенције (Забрана дискриминације), у вези са повредом неког другог људског права које гарантује Европска конвенција о заштити људских права и основних слобода.

Неопходно је да јавни тужилац препозна индикаторе мржње и у складу са тим спроведе делотворну истрагу кроз неколико елемената, а пре свега кроз:

- перцепцију жртве,
- исказе сведока,
- разлику између осумњиченог и жртве у погледу стварне или претпостављене сексуалне оријентације или родног идентитета, или неке друге личне особине,
- локацију где се одиграо догађај,
- време када је учињено кривично дело,
- језик и речник који је коришћен приликом извршења кривичног дела

Уколико се ради о нападу на имовину, такође треба утврдити да ли се оштећена имовина налази на локацији која припада одређеној друштвеној групи, и да ли та имовина има одређени симболички значај за одређену заједницу или је то центар где се заједница окупља (кафићи или клубови који окупљају ЛГБТ+ заједницу, Прајд инфо центар...). У судској пракси у Србији могу се наћи изузетно индикативни примери тих посредних доказа које је тужилаштво успешно обезбедило, који неретко указују и на изузетну суровост учинилаца кривичних дела, као и потпуну дехуманизацију жртве. Наиме, у жртвама починиоци у великој мери виде целокупну заштићену групу, а не појединца над којим се врши кривично дело. Овде долазимо и до конфликта појединца и колектива, где је заслепљеност учиниоца толика да неретко не реагује на апел да са извршењем кривичног дела престане, што никако не треба доводити у везу са урачунљивошћу приликом извршења кривичног дела.

Последице

Поред уобичајених психичких, физичких и емоционалних последица које одређена кривична дела имају по жртву, злочини из мржње додатно нарушавају стабилност жртве, која почиње да се самоокривљује и губи самопоштовање. Осећај понижења редовно прати жртву злочина из мржње. У одређеним случајевима може се јавити и посттрауматски синдром, који додатно удаљава жртву од друштва и могућности превазилажења ситуације у којој се нашла.⁶

Принципи

Одмах напомињемо да се од тужилаштва очекује да поступа у складу са свим принципима који обавезују јавне тужиоце, но и поред тога, истакли бисмо два принципа која су окренута, како ка генералној превенцији, тако и према осетљивости злочина из мржње и повреди која се наноси жртви:

1. Принцип хитности и
2. Принцип поступања са посебном пажњом.

Оба принципа говоре о осетљивости случаја у коме постоје назнаке злочина из мржње, као и о нарушеном добру и посебној опасности по друштво која проистиче.

Заштита жртава злочина из мржње

Тужилаштво током целог поступка мора водити рачуна о заштити жртава злочина из мржње и сведока у судском поступку, као и о укључивању свих институција надлежних за ту заштиту. Уједно, од тужилаштва се очекује да предложи мере за заштиту физичког и психичког интегритета жртве злочина из мржње, као и да спречи даљу, тј. вишеструку виктимизацију. Указивање суду на ове мере, тј. предлагање мера у свим фазама поступка, као и на главном претресу подиже свест на значај ових кривичних дела, а у вези са чланом 54а, као и на друштвени значај ефикасне борбе против злочина из мржње.

Налози полицији

Посебна је улога тужилаштва у инструкисању полиције и давању јасних налога током истражног поступка. Наиме, у случају запримања дојаве о злочину из мржње или запримања захтева за пружање помоћи особи изложеној било којем облику или модалитету злочина из мржње, полицијски службеник дужан је поступати на следећи начин:

1. Без одлагања упутити на место догађаја полицијске службенике ради пружања интервенције, тј. провере дојаве или захтева. На основу увида у затечено стање одмах предузимати мере и радње у

циљу тренутне заштите и пружања потребне здравствене и друге помоћи особи оштећеној злочином из мржње те спречавања починитеља у даљем почињењу злочина из мржње.

2. Прибавити податке и прикупити обавештења потребна за разјашњавање и доказивање кривичног дела учињеног из мржње, с посебним нагласком на утврђивању следећег:

а) није опредељујуће, али је добро, уколико жртва то жели да истакне, утврдити припадност оштећене особе групи чија припадност је била мотив злочина из мржње,⁷

б) мотив почињења злочина из мржње,

в) последице,

г) начин утврђивања догађаја мотивисаног мржњом,

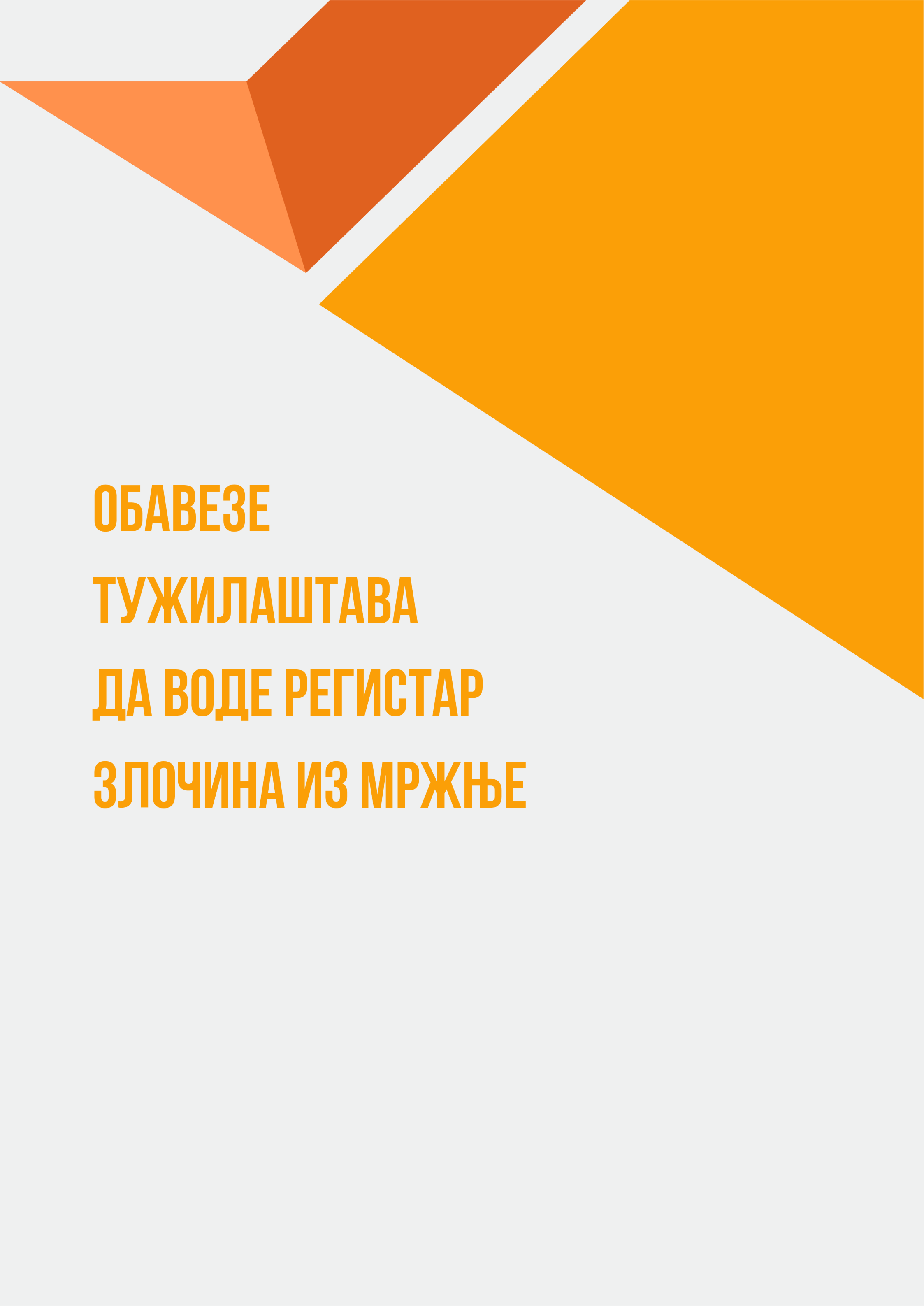
д) квалификација догађаја.

У утврђивању горе наведених података, поступање ће се заснивати на заштити приватности и личних података жртве.

У циљу што квалитетније обраде конкретног случаја неопходно је успоставити сарадњу са другима који би у конкретном случају злочина из мржње могли помоћи, са организацијама цивилног друштва, верским заједницама, те стручњацима који се баве наведеном проблематиком. За случајеве злочина из мржње мотивисаних хомофобијом или трансфобијом, било би изузетно корисно успоставити сарадњу са организацијама цивилног друштва које пружају подршку ЛГБТ+ особама, узимајући у обзир њихово дугогодишње искуство и знање о проблемима са којима се ЛГБТ+ особе суочавају.

Тужилаштво жртву може упутити на службе за информисање и подршку оштећених лица и сведока, основане при јавним тужилаштвима.

⁷ Овде јасно напомињемо да је стварна или претпостављена припадност претпоставка за злочин из мржње.

**ОБАВЕЗЕ
ТУЖИЛАШТАВА
ДА ВОДЕ РЕГИСТАР
ЗЛОЧИНА ИЗ МРЖЊЕ**

Значајно је да је "Упутством Републичког јавног тужиоца А. бр. 802/15 од 22. 12. 2015." године одређено вођење посебне евиденције кривичних дела извршених из побуда мржње у смислу члана 54а Кривичног законика у свим апелационим, вишим и основним јавним тужилаштвима, које, осим података о учиниоцу кривичног дела, оштећеном, кривичном делу, предузетим радњама и донетим јавнотужилачким и судским одлукама, садржи и податке о побудама за извршено кривично дело.

Такође, Општим обавезним упутством Републичког јавног тужиоца О. бр. 4/2018 од 28. 09. 2018. године, ради постизања законитости, делотворности и једнообразности у поступању јавних тужилаца у кривичним предметима због кривичних дела учињених из мржње, у смислу члана 54а Кривичног законика, у свим основним, вишим и апелационим јавним тужилаштвима одређени су носиоци јавнотужилачке функције – контакт особе за ова кривична дела.

Контакт особа је лице које је завршило специјализовану обуку на тему кривичног гоњења злочина из мржње, задужено за:

- праћење евидентирања кривичних дела учињених из мржње, у складу са Упутством Републичког јавног тужиоца А. бр. 802/15 од 22. 12. 2015. године;
- праћење поступања у овим кривичним предметима;
- консултације са обрађивачем предмета;
- контакт са оштећеним/жртвом;
- контакт са надлежним полицијским службеником;
- контакт и дијалог са специјализованим организацијама цивилног друштва које пружају подршку жртвама кривичних дела учињених из мржње.

The background features abstract geometric shapes in shades of orange and yellow. A large, bright yellow triangle is positioned on the right side, pointing downwards. To its left, there are two overlapping triangles: a smaller, lighter orange one and a larger, darker orange one, both pointing downwards. The word "СТАТИСТИКА" is written in a bold, orange, sans-serif font on the left side of the page.

СТАТИСТИКА

Расположиви статистички подаци у складу су са наведеном евиденцијом, закључно са 31. децембром 2022. године. Статистика је представљена у Женеви, пред Комитетом за људска права, а представила ју је заменица републичког јавног тужиоца др. Јасмина Киурски.

- Члан 54а Кривичног законика примењен је у 39 предмета, од тога у 6 предмета у 2022. години;
- Осуђујућа пресуда донета је у 13 предмета, с тим да је у 3 предмета донета осуђујућа пресуда али није доказана побуда мржње из члана 54а Кривичног законика;
- Казна затвора изречена је у 5 предмета, од тога у 3 случаја казна затвора коју ће осуђени издржавати у просторијама у којима станује, док је условна осуда изречена у 8 предмета;
- Споразум о признању кривичног дела из члана 313. Законика о кривичном поступку закључен је у 4 предмета и донете су 4 пресуде којима суд прихвата споразум о признању кривичног дела;
- Начело опортунитета, односно одлагање кривичног гоњења из члана 283. Законика о кривичном поступку није примењено ни у једном предмету;
- Решење о одбацивању кривичне пријаве донето је у 7 предмета;
- У 6 предмета поднет је оптужни акт;
- У 2 предмета су у току доказне радње;
- У 2 предмета је у току истрага;
- У 1 предмету обустава припремног поступка;
- 5 предмета је заведено у НН евиденцији;
- Оштећени су у 39 случајева особе мушког пола, а у 18 случајева женског пола;
- Оштећени су у 48 случајева пунолетне особе, а у 9 случајева малолетна лица.

У односу на стварну или претпостављену сексуалну оријентацију као лично својство у смислу члана 54а Кривичног законика, достављамо следеће податке:

- Укупно је формиран 21 предмет због сексуалне оријентације;
- Током 2022. године формиран је 1 предмет у Основном јавном тужилаштву у Мионици, 1 предмет у Вишем јавном тужилаштву у Панчеву, 2 предмета у Вишем јавном тужилаштву у Новом Саду и 1 предмет у Основном јавном тужилаштву у Бечеју због

кривичних дела учињених из мржње због сексуалне оријентације;

- Осуђујућа пресуда донета је у 7 предмета, од тога у 2 случаја није доказана побуда мржње из члана 54а Кривичног законика, док је у 2 случаја закључен споразум о признању кривичног дела;
- У 3 предмета донето је решење о одбацивању кривичне пријаве;
- У 3 предмета поднет је оптужни акт;
- У 1 предмету су у току доказне радње;
- У 2 предмета је у току истрага;
- 3 предмета су заведена у НН евиденцији;
- Оштећени су у 21 случају особе мушког пола, а у 8 случајева особе женског пола;
- Оштећени су у 27 случајева пунолетне особе, у 2 случаја малолетна лица.

